

Köszöntelek Benneteket Advent 4. vasárnapján: **Békesség Veletek!**

„Ég a gyertya ég, el ne aludjék...!” Ég a gyertya, mind a négy, itt van már az Adventvég!

A mai evangéliumi történetet hallva, még a fűzfapoéták is dalra kelnek. Olyan csodaszép, mesés történet, szívet, lelket melengető. Egy csodaszép **Szolgálólányról** szól...

Itt az ideje, hogy meg bánjuk bűneinket, ha nem ismertük volna fel a Szolga fiú igazi anyját... **Bánjuk meg bűneinket...** Szeressen minket a mi Szolga Istenünk, és segítsen bennünket a Szolga Fiú Útján...

Ének: Kyrie...

Imádkozzunk! Istenünk, akit makacsul Úrnak képzelünk, add meg nekünk gondolkodásunk átfordítását, amit a Te Jézusod kívánt tőlünk, aki élsz és szolgálva szeretsz örökkön örökké.

Evangélium Lk 1, 26-38.

Isten pedig a hatodik hónapban elküldte Gábriel angyalt Galilea városába, amelynek Názáret a neve, egy szűzhez, aki el volt jegyezve egy férfival. A neve József volt, Dávid házából, a szűz neve meg Mária. Bement hozzá az angyal, és így szólt: „Üdvözlégy, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled.” Őt zavarba ejtette ez a beszéd, és elgondolkodott, hogy miféle köszöntés ez. Az angyal pedig folytatta: „Ne félj, Mária! Kegyelmet találtál Istennél. Íme, méhedben fogansz és fiút szülsz, és Jézusnak fogod nevezni [Iz 7,14]. Nagy lesz ő, a Magasságbeli Fiának fogják hívni; az Úr Isten neki adja Dávidnak, az ő atyjának trónját, és uralkodni fog Jákob házában mindörökké, és királyságának nem lesz vége” [2 Sám 7,13; Iz 9,6]. Mária erre megkérdezte az angyaltól: „Miképpen lesz ez, hiszen férfit nem ismerek?” Az angyal ezt felelte neki: „A Szentlélek száll rád, és a Magasságbeli ereje megárnnyékoz téged; azért a Szentet is, aki tőled születik, Isten Fiának fogják hívni. Íme, Erzsébet, a te rokonod is fiat fogant öregségében, és már a hatodik hónapban van, ő, akit magtalannak hívtak, mert Istennél semmi sem lehetetlen” [Ter 18,14; Jób 42,2]. Mária erre így szólt: „Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint.” És eltávozott tőle az angyal.

Nem kétséges, hogy mi emberek a **szereket hatalmát a hatalom szeretetével** tévesztjük össze. Ez a mi nagy világpusztító eretnkségünk. Igazolással minden csalásra képesek vagyunk. Egy cselédlányból Egek királynéját csinálunk, egy istállófiúból pedig Krisztus Királyt, a Mindenség Királyát. Közben dokumentáljuk, hogy Mária szolgálólány, Jézus pedig a lábmosó szolgál. Miért tesszük ezt?! Mert nem akarunk szolgálak lenni, nem akarunk szolgálólányok lenni, mert az nagyon rossz nekünk. Valóban rossz? Hadd mondjak el ma egy mesét vagy történetet, ami vagy igaz, vagy nem...

1) A Szolga Isten

A **Szolga Isten** olyan senki volt, hogy az égvilágon senki nem láthatta, nem hallhatta, mert ő csak **szolgált**. Kigondolta, hogy olyan világot csinál, ahol minden mindennel összefügg, és minden azon múlik, hogy minden a másik javát szolgálja. Hogy az egyik atom a másik atommal egyesülve egy újat teremtsen, az egyik molekula a másikkal egyesülve egy újat hozzon létre, hogy egy növény, egy állat és egy ember is így tegyen. Azt is kitalálta, hogy az ember még tudja is azt, hogy egymás javáért élve lehet csak boldog. Mert az ember magát odaadva kaphatja vissza új önmagát, a másik örömét is magába fogadva.

2) A lázadó ember

Az ember tudhatja, hogy ez így van, de ő okosabb akart lenni a szolga Istennél, ő **Úristen** akart lenni. Ki tudja, milyen sugallatra kimondja a világrengető jelszót: **Nem szolgálók!** Erre beindul egy rossz projekt, megállíthatatlanul. Felfordul a világ. A nem szolgálók, az **uralkodók** felülkerekednek, és a szolgálókat ezután, ha akarják, ha nem, szolgálókká kényszerítik. Így jön létre a hatalmi rend és a szolgaság, és a forradalom és a háború és a gyilkolás.

Még a **szenkőnyvek** is átíródnak, átírják a szolga Istent is **Úristennek**, aki már szabadon engedti a gyilkolást, és maga is gyilkossá lesz. Ezt a szentírást terjesztik világszerte az Istenről. A szolga Isten pedig csak dermedten néz, mert mit is tehetne?!

3) Az Istengyárosok

A történelemnek nevezett vándorcirkuszban a Föld golyó egyik-másik pontján megjelennek a szolga Isten igaz prófétái, de elhallgattatják őket, vagy – mit ad Isten - éppen Istent csinálnak belőlük, pl. egy **Buddhából**.

Buddha egy „**Utat**” hirdetett, a lét szenvedéseitől való szabadulás útját. Nem vallást, hanem életbölcseseget. Soha nem tartotta magát Istennek, egy földi anya szülte, aki az ő születése után egy héttel meghalt.

A **Buddha legendában** azonban ez áll: „Az istenek tanácsa előkészíti Buddha földre jöttét... Kiválasztja a kort, az időt és az anyát.... Az anya a tökéletes szépségű, makulátlan asszony: **Maya**... Maya érzi, hogy közeleg elhívátása... Virágos ágyon fekszik... Csodás módon ... Buddha bemegy anyja méhébe...”.(Mindez Kr.e. 570 körül).

4) A Szolgálólány

Hasonló történetet olvastunk **Lukács** evangéliumában. Ő a történész-doktor, aki mindennek utána járt, annak is, amit, mint írja, „**ránk hagytak**”.

A jelenet megható és csodálatos, költői és örvendetes, de azt, hogy miként történt valójában, ne firtassuk. A tény azonban szögezzük le. Mária azt mondja: „**Én az Úr szolgálóleánya vagyok...**”

A 13-15 éves szeretettel teljes lány az Úrnak nevezett Istennek igent mond a **gyermekvállalásra**. A sorsa pedig igazi emberi sors, amit hűségesen és hősiezen végig él. **Példát** is mutat minden anyának, aki az ő Fiának útját választja, hogy minden nehézség ellenére hűséges maradjon Jézus sokszor érthetetlen és veszélyes, mégis boldogító Útjához.

Tudjuk:

Istállóban szül... Menekül... Kamasz fia kioktatja... Felnőtt Fia faképnél hagyja... A Fiú a híres rokonnal szakít Jahwe miatt, akit meg is tagad... egy lakodalomban egy csapat suhancsal zavart kelt... Őt magát gorombán leállítja... A faluban botrányt csinál, és le akarják taszítani őt a hegyről... Majd a Fia végérvényesen szembekerül a hatalommal... Hiába akarja a rokonokkal, mint egy elmeháborodottat haza cipelni, nem sikerül... Végül a legfőbb főpap halálra ítéli a Fiát... Az elnyomó császár helytartója kivégezteti... Majd a rabszolgák akasztófájáról a Fia a gyilkosainak is megbocsát... És ránéz, róla akar gondoskodni... A temetés utáni rendkívüli találkozáskor pedig az Anya mindent megért a szolga Istentől, a szolga Fiáról és az igazi szeretet mivoltáról... Nem bánja meg, hogy a Fiú születése előtt arra a Szolgálólány szerepre igent mondott.

A világ országai hatalmas dómokat, katedrálisokat emelnek a Szolga **Istállófiúnak**. Legfőképp azért, mert az ügyet a királyok és császárok vették a kezükbe, és jól jön nekik egy kiforgatott ideológia a **szereetet vallásáról**, a szereetet hangoztatásáról, mely számukra nem más, mint a hatalom szeretete, mely aranyban és uralomban mérhető.

Templomok épülnek a 2000 év során a világ minden országában a **Szolgálólánynak** is. Persze nem a mártír Fiú mártír anyjának, az anyai szereetet példájának, hanem a félistennek felmagasztalt Szűz Máriának. Annak, akit ebben a pozícióban követni nem lehet, de így a protekciózásra Odaát talán jobban rávehető. Ő lesz a **Közbenjáró**, a kis szolgálólányból, a szegény zsidóasszonyból, a názáreti Mari néniből a „szent” hatalom által az Egek Királynőjévé kihirdetett **Istenanya**.

--- **Testvéreim!** A Fiú születésnapja előtt gondoljuk át, hogy mi mit becsülünk, és főleg mit akarunk követni ebben az Édesanyában, a Jézuskövetők **példaképében**, Móriában?

[Kovács László online prédikációja
elhangzott 2020. december 20-án]

Angyali üdvözet – Leonardo da Vinci festménye